

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
ELEANOR SHARPSTON
prednesené 16. mája 2013¹

Vec C-609/11 P

a

Vec C-610/11 P

**Centrotherm Systemtechnik GmbH
proti**

**Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)
a
centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG**

„Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Návrh na zrušenie — Dôkaz predložený po uplynutí lehoty stanovenej ÚHVT — Rozdelenie dôkazného bremena — Preskúmanie skutočností ÚHVT ex offo — Dôkazná hodnota čestného vyhlásenia“

1. Dňa 15. septembra 2011 Všeobecný súd vyniesol dva rozsudky vo veci žalôb podaných proti tomu istému rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ďalej len „ÚHVT“ alebo „úrad“) z 25. augusta 2009 týkajúcemu sa konania vo veci zrušenia medzi spoločnosťami centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (ďalej len „Clean Solutions“) a Centrotherm Systemtechnik GmbH (ďalej len „Systemtechnik“).² Systemtechnik sa proti týmto rozsudkom odvolala.

2. Obidve odvolania sa týkajú dôkazného bremena v konaní o zrušení pred ÚHVT a rozsahu, v akom odvolací senát môže zohľadniť dôkazy predložené po uplynutí lehoty stanovenej zrušovacím oddelením. Samostatnými, ale súvisiacimi otázkami sa zaoberám v súvislosti s námietkovým konaním v návrhoch vo veciach New Yorker SHK Jeans/ÚHVT (C-621/11 P) a Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, C-121/12 P a C-122/12 P), prednesenými takisto dnes.

Procesné pravidlá

3. Článok 134 ods. 2 a 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu stanovuje:

„2. Vedľajší účastníci konania uvedení v odseku 1 [(teda účastníci konania pred odvolacím senátom okrem žalobcu)] majú rovnaké procesné práva ako účastníci konania.

Môžu podporovať návrhy účastníka konania na rozhodnutie a môžu uvádzať návrhy a dôvody nezávisle na tých, ktoré uviedli účastníci konania.

¹ — Jazyk prednesu: angličtina.

² — Rozsudky centrotherm Clean Solutions/ÚHVT — Centrotherm Systemtechnik (CENTROTHERM) (T-427/09, Zb. s. II-6207) a Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT — centrotherm Clean Solutions (CENTROTHERM) (T-434/09, Zb. s. II-6227).

3. Vedľajší účastník konania uvedený v odseku 1 môže vo svojom vyjadrení k žalobe podanom v súlade s článkom 135 ods. 1 navrhnúť zrušenie alebo zmenu rozhodnutia odvolacieho senátu v časti, ktorá nie je uvedená v žalobe, a uvádzať dôvody, ktoré nie sú uvedené v žalobe.

Tieto návrhy alebo dôvody uvedené vo vyjadrení vedľajšieho účastníka konania sa stanú bezpredmetné, ak žalobca vezme svoju žalobu späť.“

Právo Únie v oblasti ochranných známk

4. V čase podania návrhu na zrušenie, teda 7. februára 2007, bolo nariadenie č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (ďalej len „nariadenie č. 40/94“)³ ešte účinné. Toto nariadenie bolo neskôr zrušené a nahradené nariadením č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva (ďalej len „nariadenie č. 207/2009“)⁴, ktoré nadobudlo účinnosť 13. apríla 2009 (teda predtým, ako odvolací senát vydal rozhodnutie z 25. augusta 2009, ktoré bolo predmetom dvoch žalôb na Všeobecnom súde). V návrhoch budem preto ďalej odkazovať na nariadenie č. 207/2009.

5. Článok 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 s názvom „Používanie ochranných známk Spoločenstva“ stanovuje:

„1. Ak počas obdobia piatich rokov po zápise majiteľ nepoužíval riadne ochrannú známku Spoločenstva v Spoločenstve v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná, alebo ak takéto používanie bolo pozastavené nepretržite päť rokov, ochranná známka Spoločenstva je predmetom sankcií uvedených v tomto nariadení,⁵], pokiaľ neexistujú oprávnené dôvody jej nepoužívania.

...“

6. Článok 51 stanovuje dôvody na zrušenie:

„1. Práva majiteľa ochrannej známky Spoločenstva sa vyhlásia za zrušené na základe návrhu podaného úradu alebo na základe vzájomného návrhu v konaní o porušení:

a) ak sa nepretržite počas piatich rokov ochranná známka riadne nepoužívala v Spoločenstve v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná, a pre jej nepoužívanie neexistujú žiadne náležité dôvody...

...“

7. Článok 57 sa týka okrem iného preskúmania návrhu na zrušenie:

„1. Pri preskúmaní návrhu na zrušenie alebo vyhlásenie neplatnosti úrad vyzve účastníkov konania tak často, ako to bude potrebné, aby predložili pripomienky v lehote stanovenej úradom k oznámeniam ostatných účastníkov konania alebo k tým, ktoré vydá samotný úrad.

3 — Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení.

4 — Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 78, s. 1). Pozri článok 167.

5 — Medzi tieto sankcie patrí aj zrušenie dotknutej ochrannej známky.

2. Ak to požaduje majiteľ ochrannej známky Spoločenstva, majiteľ skoršej ochrannej známky Spoločenstva, ktorý je účastníkom konania o neplatnosti, predloží dôkaz o tom, že počas obdobia piatich rokov predchádzajúcich deň návrhu na vyhlásenie o neplatnosti bola skoršia ochranná známka Spoločenstva uvedená do riadneho používania v Spoločenstve v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná a ktoré uvádza ako opodstatnenie svojho návrhu, alebo že existujú náležité dôvody nepoužívania, za predpokladu, že skoršia ochranná známka Spoločenstva bola k tomuto dňu zapísaná najmenej počas piatich rokov. Ak ku dňu zverejnenia prihlášky ochrannej známky Spoločenstva bola skoršia ochranná známka Spoločenstva zapísaná najmenej počas piatich rokov, majiteľ skoršej ochrannej známky Spoločenstva predloží okrem toho dôkaz o tom, že podmienky obsiahnuté v článku 42 ods. 2 sa k tomuto dňu splnili. Ak v tomto smere neexistuje dôkaz, návrh na vyhlásenie neplatnosti sa zamietne. Ak sa skoršia ochranná známka Spoločenstva používala iba pre časť tovarov alebo služieb, pre ktoré bola zapísaná, považuje sa na účely preskúmania návrhu na vyhlásenie neplatnosti za zapísanú iba pre túto časť tovarov alebo služieb.

...“

8. Článok 65 upravuje žaloby, ktoré je možné podať na Súdny dvor proti rozhodnutiam odvolacieho senátu:

„1. Proti rozhodnutiam odvolacích senátov o odvolaní možno podať žalobu na Súdnom dvore.

...

3. Súdny dvor má právomoc napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť.

4. Žalobu môže podať každý účastník konania pred odvolacím senátom, ak mu jeho rozhodnutím nebolo vyhovené.

...“

9. Podľa článku 76, nazvaného „Preskúmanie skutočností *ex offio*“:

„1. V konaniach pred úradom úrad preskúma skutočnosti *ex offio*; v konaniach týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu⁶] sa však úrad pri svojom skúmaní obmedzí na dôvody, dôkazy a návrhy predložené účastníkmi konania.

2. Úrad nemusí zobrať do úvahy skutočnosti ani dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas.“

10. Článok 78, nazvaný „Dokazovanie“, stanovuje:

„1. V rámci každého konania pred úradom je súčasťou spôsobu poskytovania alebo získavania dôkazov:

...

f) písomné vyhlásenia, overené alebo potvrdené, alebo majúce podobný účinok podľa práva štátu, v ktorom bolo vyhlásenie zostavené.

...“

6 — Pokiaľ ide o to, či sa druhá časť vety v článku 76 uplatňuje aj na konania týkajúce sa dôvodov na zrušenie, pozri body 101 až 108 nižšie.

11. Nariadenie č. 2868/95⁷ (ďalej len „vykonávacie nariadenie“) stanovuje pravidlá nevyhnutné na vykonanie nariadenia č. 207/2009.⁸ Tieto pravidlá „musia zabezpečiť plynulý a efektívny priebeh konaní o ochrannnej známke pred úradom“⁹.

12. Podľa pravidla 22 vykonávacieho nariadenia:

- „1. Žiadosť o dôkaz o používaní ochrannnej známky podľa článku [42 ods. 2 alebo 3¹⁰ nariadenia č. 207/2009] je prípustná, iba ak prihlasovateľ predloží takúto žiadosť v lehote stanovenej úradom podľa pravidla 20 ods. 2.
2. Ak má namietajúca strana poskytnúť dôkaz o používaní alebo preukázať, že existujú opodstatnené dôvody nepoužívania, úrad ju vyzve, aby predložila dôkaz v lehote, ktorú stanoví. Ak namietajúca strana neposkytne takýto dôkaz pred uplynutím lehoty, úrad námietky zamietne.
3. Údaje a dôkazy o používaní pozostávajú z informácií o mieste, čase, rozsahu a charaktere použitia namietanej ochrannnej známky pre tovary a služby, pre ktoré je zapísaná a na ktorých sa zakladajú námietky, a z dôkazu podporujúceho tieto údaje v súlade s odsekom 4.
4. Dôkaz sa poskytne v súlade s pravidlami 79 a 79a a v zásade sa obmedzí na predloženie podporných dokumentov a dôkazov, ako sú obaly, štítky, cenníky, katalógy, faktúry, fotografie, inzercia a písomné vyjadrenia v súlade s článkom [78 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009].

...

13. Pravidlo 37 stanovuje, čo musí návrh na zrušenie alebo na vyhlásenie o neplatnosti obsahovať. Pokiaľ ide o dôvody, na ktorých je návrh založený, pravidlo 37 písm. b) bod iv) stanovuje, že musí obsahovať „označenie faktov, dôkazov a argumentov predložených na podporu týchto dôvodov“.

14. Podľa pravidla 40, nazvaného „Preskúmanie návrhu na výmaz alebo na vyhlásenie o neplatnosti“:

- „1. Všetky návrhy na zrušenie alebo na vyhlásenie o neplatnosti, ktoré sa považujú za podané, sa oznámia majiteľovi ochrannnej známky Spoločenstva. Ak úrad zistí, že žiadosť je prípustná, vyzve majiteľa ochrannnej známky Spoločenstva, aby poskytol svoje pripomienky v lehote, ktorú určí.
2. Ak majiteľ ochrannnej známky spoločenstva nepredloží žiadne námietky, tak úrad môže rozhodnúť o výmaze alebo o neplatnosti na základe predchádzajúcich dôkazov.
3. Akékoľvek pripomienky predložené majiteľom ochrannnej známky spoločenstva sa oznámia prihlasovateľovi, ktorého úrad požiada, ak to uzná za vhodné, aby odpovedal v lehote stanovenej úradom.

...

7 — Nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannnej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), zmenené a doplnené okrem iného nariadením Komisie (ES) č. 1041/2005 z 29. júna 2005 (Ú. v. EÚ L 172, s. 4).

8 — Pozri piate odôvodnenie vykonávacieho nariadenia.

9 — Pozri šieste odôvodnenie vykonávacieho nariadenia.

10 — Článok 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009 opisuje preskúmanie námietky, v rámci ktorej prihlasovateľ ochrannnej známky žiadal, aby namietajúci účastník konania predložil dôkaz o riadnom používaní svojej ochrannnej známky Spoločenstva alebo národnej ochrannnej známky. Základom uplatnenia pravidla 22 ods. 2, 3 a 4 na konanie o zrušení sa nachádza v pravidle 40 vykonávacieho nariadenia. Pozri bod 13 nižšie.

5. V prípade návrhu na zrušenie, ktorý sa zakladá na článku [51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009],¹¹ úrad vyzve majiteľa ochrannej známky Spoločenstva, aby poskytol dôkaz o riadnom používaní známky v lehote, ktorú určí. Ak sa v určenej lehote neposkytne dôkaz, ochranná známka Spoločenstva sa vymaže. Pravidlo 22 ods. 2, 3 a 4 platí *mutatis mutandis*.
6. Ak musí žiadateľ predložiť dôkaz o používaní ochrannej známky alebo dôkaz, že existujú opodstatnené dôvody nepoužívania podľa článku [57 ods. 2 alebo 3 nariadenia č. 207/2009], úrad vyzve žiadateľa, aby predložil dôkaz o náležitom používaní ochrannej známky v lehote, ktorú určí. Ak takýto dôkaz nie je v stanovenej lehote predložený, návrh na vyhlásenie o neplatnosti sa zamietne. Pravidlo 22 ods. 2, 3 a 4 platí *mutatis mutandis*.“

Konanie pred ÚHVT

15. Systemtechnik podala 7. septembra 1999 prihlášku obrazovej ochrannej známky „CENTROTHERM“ ako ochrannej známky Spoločenstva pre tovary a služby zaradené do tried 11, 17, 19 a 42 Niceskej dohody¹². Ochranná známka bola zapísaná 19. januára 2001.

16. Dňa 7. februára 2007 Clean Solutions podala návrh na zrušenie tejto ochrannej známky v súvislosti so všetkými tovarmi a službami, pre ktoré bola zapísaná. Jej návrh sa zakladal na skutočnosti, že dotknutá ochranná známka sa nepoužívala.

17. Po oznámení návrhu na zrušenie bola Systemtechnik 15. februára 2007 vyzvaná, aby v lehote troch mesiacov predložila pripomienky a dôkazy o riadnom používaní spornej ochrannej známky. Dňa 11. mája 2007 Systemtechnik spochybnila návrh na zrušenie a predložila niekoľko dokumentov preukazujúcich riadne používanie svojej ochrannej známky: 14 digitálnych fotografií, štyri faktúry a vyhlásenie jej konateľa z 26. apríla 2007 s označením „čestné vyhlásenie“. Ďalej uviedla, že má k dispozícii niekoľko ďalších kópií faktúr, ktoré sa rozhodla v tomto štádiu konania nepredložiť z dôvodu dôvernosti. Systemtechnik požiadala zrušovacie oddelenie, aby spresnilo, či si želá predloženie ďalších dôkazov a dokumentov do spisu.

18. Dňa 30. októbra 2007 zrušovacie oddelenie rozhodlo o zrušení ochrannej známky Spoločenstva Systemtechnik, pokiaľ ide o všetky tovary a služby, pre ktoré bola zapísaná. Zrušenie sa zakladalo na súčasnom článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 – Systemtechnik nepredložila dostatočné dôkazy na preukázanie riadneho používania svojej ochrannej známky.

19. Systemtechnik podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie. Spolu s odvolaním predložila ďalšie dôkazy, ktoré zahŕňali vzorky produktov, certifikáty, vyhlásenia, faktúry a fotografie.

20. Dňa 25. augusta 2009 odvolací senát zrušil rozhodnutie zrušovacieho oddelenia a zamietol návrh na zrušenie pre niektoré tovary zaradené do tried 11, 17 a 19. Pokiaľ išlo o tieto tovary, rozhodol, že dôkazy o riadnom používaní ochrannej známky boli predložené, keďže fotografie preukázali charakter jej používania a faktúry preukázali uvedenie spornej ochrannej známky na trh. V zostávajúcej časti však odvolací senát odvolanie zamietol. Pokiaľ išlo o služby a ďalšie tovary, rozhodol, že čestné vyhlásenie konateľa nie je dostatočným dôkazom, pokiaľ nie je podporené ďalšími dôkazmi o jeho obsahu. Zrušovacie oddelenie ďalej nebolo povinné žiadať o dodatočné dokumenty. Nebolo povinné ani zohľadniť spis v inom konaní pred ÚHVT.

21. Dňa 22. októbra 2009 Clean Solutions podala odvolanie proti rozhodnutiu odvolacieho senátu (rozsudok T-427/09). Dňa 26. októbra 2009 urobila to isté Systemtechnik (rozsudok T-434/09).

¹¹ — Pozri bod 6 vyššie.

¹² — Niceská dohoda o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.

Rozsudky Všeobecného súdu

Rozsudok T-427/09 (ktorý je predmetom odvolania vo veci C-609/11 P)

22. Všeobecný súd vyhovel žalobe podanej Clean Solutions, keď zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu v rozsahu, v akom zrušil rozhodnutie zrušovacieho oddelenia z 30. októbra 2007. Zaviazal ÚHVT znášať vlastné trovy konania a trovy Clean Solutions. Systemtechnik bola zaviazaná znášať vlastné trovy konania.

23. Žaloba Clean Solutions bola založená na jedinom žalobnom dôvode, a to že odvolací senát rozhodnutím, že dôkazy predložené spoločnosťou Systemtechnik boli dostatočné na preukázanie riadneho používania ochrannej známky, porušil článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 a pravidlo 22 ods. 2 a 3 a pravidlo 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia.

24. V bodoch 21 až 30 svojho rozsudku Všeobecný súd vyložil právny rámec, na základe ktorého bude tento žalobný dôvod posudzovať. Okrem zhrnutia judikatúry týkajúcej sa definície riadneho používania a prostriedkov na preukázanie tohto používania Všeobecný súd načrtol cieľ sankcie zrušenia, ako aj postup jej uloženia, a zásady, ktoré upravujú konanie o zrušení.

25. V bode 25 Všeobecný súd uviedol, že „ochranná známka [je] riadne používaná, ak sa používa v súlade s jej základnou funkciou zaručiť totožnosť pôvodu tovarov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, aby vytvárala alebo zachovávala odbyt pre tieto tovary a služby, pričom je vylúčené symbolické používanie, ktorého účelom je len zachovanie práv z ochrannej známky. Navyše podmienka týkajúca sa riadneho používania ochrannej známky vyžaduje, aby sa táto ochranná známka navonok a verejne používala tak, ako je chránená na relevantnom území“.

26. Ďalej v bode 26 uviedol, že „aj keď pojem riadne používanie... bráni tomu, aby sa akékoľvek minimálne a nedostatočné používanie považovalo za skutočné a efektívne používanie ochrannej známky na určenom trhu, skutočnosťou zostáva, že požiadavka riadneho používania nesmeruje ani k hodnoteniu obchodnej úspešnosti, ani ku kontrolovaniu hospodárskej stratégie podniku, ani k vyhradeniu ochrany ochranných známk iba pre ich kvantitatívne významné obchodné využitie“.

27. Všeobecný súd v bode 27 rozhodol, že na preskúmanie riadnej povahy používania ochrannej známky treba „uskutočniť celkové posúdenie dôkazov uvedených v spise a zohľadniť všetky okolnosti, ktoré sú v prejednávanej veci relevantné. Také posúdenie musí spočívať na všetkých skutočnostiach a okolnostiach, ktoré môžu preukázať jej skutočné obchodné používanie, čo sú najmä používanie považované v príslušnom ekonomickom odvetví za dostačujúce na udržanie alebo vytvorenie podielu na trhu pre tovary alebo služby chránené ochrannou známkou, povaha týchto tovarov alebo služieb, vlastnosti trhu, rozsah a frekvencovanosť používania ochrannej známky“. V bode 30 dodal, že „riadne používanie ochrannej známky nemožno preukázať pravdepodobnosťou alebo domnienkami, ale musí byť založené na konkrétnych skutočnostiach a cieľoch, ktoré preukazujú skutočné a dostačujúce používanie ochrannej známky na predmetnom trhu“.

28. V úvode bodu 31 rozsudku sa Všeobecný súd zaoberal tvrdením Clean Solutions, že rozhodnutia odvolacieho senátu nie sú dostatočne skutkovo opodstatnené. Tohto odvolania sa týkajú nasledujúce body:

„32 V prejednávanej veci sú dôkazmi, ktoré vedľajší účastník konania predložil zrušovaciemu oddeleniu na preukázanie riadneho používania svojej ochrannej známky, čestné vyhlásenie jeho konateľa, štyri faktúry a štrnásť digitálnych fotografií.

- 33 Na úvod treba konštatovať, že z úvah odvolacieho senátu nevyplýva, že by jeho záver týkajúci sa preukázania riadneho používania pre tovary... bol založený na čestnom vyhlásení konateľa vedľajšieho účastníka konania. ... odvolací senát viedla ku konštatovaniu, že riadne používanie ochrannej známky CENTROTHERM bolo preukázané, interakcia medzi dôkaznou hodnotou fotografií a dôkaznou hodnotou štyroch faktúr. Odkazy na uvedené vyhlásenie... smerujú len k poukázaniu na nedostatky tohto vyhlásenia a na neexistenciu postačujúcich dôkazov potvrdzujúcich jeho obsah.
- 34 Z toho vyplýva, že treba preskúmať, či celkové posúdenie fotografií a štyroch faktúr umožňuje dospieť k záveru, že sporná ochranná známka bola riadne používaná v súlade so zásadami stanovenými v judikatúre...
- ...
- 37 Z toho vyplýva, že vedľajší účastník konania predložil ÚHVT pomerne slabé dôkazy o predaji v pomere k sume, ktorú uviedol vo vyhlásení svojho konateľa. No aj za predpokladu, že by odvolací senát uvedené vyhlásenie zohľadnil, by bolo potrebné konštatovať, že v spise sa nenachádzajú dostatočné dôkazy, ktoré by potvrdzovali jeho obsah, pokiaľ ide o hodnotu predajov. Navyše, čo sa týka časového hľadiska používania ochrannej známky, uvedené faktúry sa týkajú veľmi krátkeho obdobia, dokonca len konkrétnych dátumov, a to 12., 18. a 21. júla 2006 a 9. januára 2007.
- ...
- 43 Je teda nutné konštatovať, že celkové posúdenie dôkazov... neumožňuje bez toho, aby sa uchýlilo k pravdepodobnosti alebo domnienkam, dospieť k záveru, že sporná ochranná známka bola riadne používaná počas relevantného obdobia pre tovary uvedené v bode 11 vyššie.
- 44 Z toho vyplýva, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď zastával názor, že vedľajší účastník konania predložil pre uvedené tovary dôkaz o riadnom používaní ochrannej známky CENTROTHERM.
- 45 Tvrdenia vedľajšieho účastníka konania..., podľa ktorých v podstate špecifickosť trhu sťažuje zhromažďovanie dôkazov, nemôžu tento záver spochybniť.
- 46 Spôsoby dokazovania a dôkazné prostriedky týkajúce sa riadneho používania ochrannej známky totiž nie sú obmedzené. Záver Všeobecného súdu, podľa ktorého sa v prejednávanej veci nepreukázalo riadne používanie, nie je založený na požiadavke mimoriadne vysokého prahu dôkazu, ale na skutočnosti, že vedľajší účastník konania sa rozhodol obmedziť predloženie dôkazov... Zrušovaciemu oddeleniu boli doručené fotografie horšej kvality týkajúce sa predmetov, na ktorých uvedené čísla výrobkov nezodpovedajú výrobkom, ktoré sa na základe veľmi malého počtu faktúr predali. Navyše sa uvedené faktúry týkajú krátkeho časového obdobia a svedčia o predajoch minimálnej hodnoty v porovnaní s predajom, ktorý vedľajší účastník konania údajne zrealizoval. Treba tiež konštatovať, že vedľajší účastník konania na pojednávaní potvrdil, že neexistuje nijaká priama spojitosť medzi faktúrami a fotografiami, ktoré predložil ÚHVT.“

Rozsudok T-434/09 (ktorý je predmetom odvolania vo veci C-610/11 P)

29. Všeobecný súd v rozsudku vo veci T-434/09 žalobu zamietol. Uložil Systemtechnik povinnosť nahradiť trovy konania a Clean Solutions znášať vlastné trovy konania.

30. Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, podľa ktorého ÚHVT nesprávne posúdil dôkazy o riadnom používaní predložené zrušovaciemu oddeleniu, Všeobecný súd v bodoch 21 až 32 vyložil právny rámec, na základe ktorého tento žalobný dôvod posudzoval (tak ako v bodoch 21 až 32 rozsudku vo veci T-427/09).

31. Ďalej sa v bodoch 32 až 34 rozsudku zamerail na dôkaznú hodnotu čestného vyhlásenia konateľa Systemtechnik:

„32 Treba pripomenúť, že dôkazmi, ktoré žalobkyňa predložila zrušovaciemu oddeleniu na preukázanie riadneho používania svojej ochrannej známky, sú čestné vyhlásenie jej konateľa, štyri faktúry a štrnásť digitálnych fotografií.

33 Na úvod je nutné uviesť, že podľa ustálenej judikatúry je na posúdenie toho, akú dôkaznú hodnotu majú písomné vyhlásenia, overené alebo potvrdené, alebo majúce podobný účinok podľa práva štátu, v ktorom bolo vyhlásenie zostavené, v zmysle článku 78 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009, potrebné overiť pravdepodobnú pravdivosť a vierohodnosť informácie, ktorú obsahujú, pričom sa zohľadní najmä pôvod dokumentu, okolnosti jeho vypracovania, osoba, ktorej je určený, a otázka, či sa uvedený dokument vzhľadom na svoj obsah zdá zmysluplný a dôveryhodný...

34 Preto je namieste usúdiť, že vzhľadom na zjavné väzby, ktoré spájajú autora vyhlásenia a žalobkyňu, možno uvedenému vyhláseniu priznať dôkaznú hodnotu len vtedy, ak ho potvrdzuje obsah predložených štrnástich fotografií a štyroch faktúr.“

32. Všeobecný súd preskúmal faktúry (body 35 až 37) a fotografie (body 38 až 43) a následne dospel k takémuto záveru:

„44 Z toho, čo bolo uvedené, vyplýva, že ani fotografie, ani faktúry neumožňujú potvrdiť vyhlásenie konateľa žalobkyne, keď tvrdí, že pod ochrannou známkou CENTROTHERM boli počas relevantného obdobia uvádzané na trh nasledujúce tovary: mechanické súčiastky klimatizačných, parných, sušiacich a ventilačných zariadení, zariadenia na filtráciu vzduchu a ich súčiastky, tesnenia, tesniaci materiál, materiál na tesnenie a na izoláciu, umelé hmoty ako polotovary, stavebné hmoty, výstuže pre stavebníctvo, obloženie stien, stavebné panely, panely, nadstavce na komíny, poklopy na komíny, komínové nadstavce a komínové plášte.

45 Je nutné konštatovať, že celkové posúdenie dôkazov nachádzajúcich sa v spise neumožňuje bez toho, aby sa uchýlilo k pravdepodobnosti alebo domnienkam, vyvodiť, že ochranná známka CENTROTHERM bola riadne používaná počas relevantného obdobia pre iné tovary a služby než tie, ktoré sú uvedené v bode 11 vyššie.“

33. Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod, podľa ktorého ÚHVT porušil svoju povinnosť preskúmať skutočnosti *ex offio*, Všeobecný súd uviedol toto odôvodnenie:

„51 Na úvod je potrebné pripomenúť znenie článku 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, podľa ktorého ‚v konaniach pred úradom úrad preskúma skutočnosti *ex offio*; v konaniach týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu sa však úrad pri svojom skúmaní obmedzí na dôvody, dôkazy a návrhy predložené účastníkmi konania‘.

52 V prejednávanej veci treba uviesť, že dôvody, ktoré sú základom pre zrušenie ochrannej známky, majú rovnako ako dôvody, ktoré sú základom pre zamietnutie zápisu, absolútnu povahu i relatívnu povahu.

- 53 Podľa článku 51 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 sa totiž práva majiteľa ochrannej známky Spoločenstva vyhlásia za zrušené, ak počas piatich rokov nedošlo k riadnemu používaniu ochrannej známky..., ak sa ochranná známka v dôsledku konania alebo nečinnosti svojho majiteľa stane v obchode obvyklým pomenovaním pre tovar alebo službu, pre ktoré je zapísaná..., alebo ak je ochranná známka v dôsledku používania jej majiteľom alebo s jeho súhlasom spôsobilá klamať verejnosť...
- 54 Prvé dve podmienky sa síce týkajú absolútnych dôvodov zamietnutia zápisu, čo vyplýva z článku 7 ods. 1 písm. b) až d) a g) nariadenia č. 207/2009, ale prvá sa týka ustanovenia o preskúmaní relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu, a to článku 42 ods. 2 nariadenia č. 207/2009. V dôsledku toho je opodstatnený záver, že na preskúmanie ÚHVT, ktoré sa týka otázky riadneho používania ochrannej známky Spoločenstva v rámci konania vo veci zrušenia, sa uplatňuje článok 76 ods. 1 *in fine* nariadenia č. 207/2009, ktorý stanovuje, že toto preskúmanie sa obmedzí na skutočnosti predložené účastníkmi konania.
- 55 Z toho vyplýva, že predpoklad žalobkyne, podľa ktorého ÚHVT neoprávnene obmedzil svoje preskúmanie na dôkazy, ktoré predložila, je chybný.“
34. Pokiaľ ide o tretí žalobný dôvod, podľa ktorého ÚHVT údajne nezohľadnil dôkazy predložené odvolaciemu senátu, Všeobecný súd uviedol:
- „61 Po prvé treba pripomenúť, že na preskúmanie ÚHVT, ktoré sa týka otázky riadneho používania ochrannej známky Spoločenstva, sa uplatňuje... článok 76 ods. 1 *in fine* nariadenia č. 207/2009. Uvedené ustanovenie stanovuje, že preskúmanie ÚHVT sa obmedzí na skutočnosti predložené účastníkmi konania. Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého mal ÚHVT povinnosť doplniť svoj spis *ex offio*, musí byť zamietnuté.
- 62 Po druhé možnosť účastníkov konania pred ÚHVT, aby predložili skutočnosti a dôkazy po uplynutí lehôt stanovených na tento účel, neexistuje bezpodmienečne, ale podlieha, ako vyplýva z judikatúry, podmienke, že neexistuje opačné ustanovenie. Len ak je splnená táto podmienka, disponuje ÚHVT voľnou úvahou pri zohľadnení oneskorene predložených skutočností a dôkazov...
- 63 V prejednávanej veci pritom existuje ustanovenie, ktoré bráni zohľadneniu dôkazov predložených pred odvolacím senátom, a to pravidlo 40 ods. 5 [vykonávacieho nariadenia].“
35. Pokiaľ ide napokon o žalobný dôvod týkajúci sa nezákonnosti pravidla 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia, Všeobecný súd zamietol žalobný dôvod na základe nasledujúcich úvah:
- „67 Všeobecný súd konštatuje, že aj keď je pravda, že pravidlá [vykonávacieho nariadenia] nesmú byť v rozpore s ustanoveniami a so štruktúrou nariadenia č. 207/2009, skutočnosťou zostáva, že nemožno konštatovať nijaký rozpor medzi pravidlom 40 ods. 5 [vykonávacieho nariadenia] a ustanoveniami týkajúcimi sa zrušenia ochrannej známky, ktoré sa nachádzajú v nariadení č. 207/2009.
- 68 Zatiaľ čo totiž nariadenie č. 207/2009 stanovuje pravidlo hmotného práva, a to sankciu zrušenia pre ochranné známky Spoločenstva, ktoré neboli riadne používané, [vykonávacie nariadenie] spresňuje uplatniteľné procesné pravidlá, najmä uloženie dôkazného bremena a dôsledky nesplnenia stanovených lehôt. Okrem toho... zo štruktúry nariadenia č. 207/2009 vyplýva, že pokiaľ ide o návrh na zrušenie z dôvodu neexistencie riadneho používania, rozsah a intenzitu preskúmania ÚHVT vymedzujú žalobné dôvody a skutočnosti, ktoré predložili účastníci konania.

- 69 Je nutné konštatovať, že tvrdenia, ktoré predložila žalobkyňa, nijako nepreukazujú, že procesné ustanovenie pravidla 40 ods. 5 [vykonávacieho nariadenia], ktoré ukladá dôkazné bremeno majiteľovi ochrannej známky Spoločenstva a stanovuje, že nepredloženie dostatočných dôkazov v určených lehotách vedie k zrušeniu ochrannej známky, by mohlo byť v rozpore s nariadením č. 207/2009.
- 70 Pokiaľ ide o údajné porušenie zásady proporcionality, treba pripomenúť, že neodôvodnené nedodržanie lehôt, ktoré majú zásadný význam pre riadne fungovanie systému Spoločenstva, môže právna úprava Spoločenstva sankcionovať stratou práva bez toho, aby to bolo nezlučiteľné s uvedenou zásadou proporcionality...
- 71 Napokon je potrebné konštatovať, že tvrdenie, podľa ktorého pravidlo 40 ods. 5 [vykonávacieho nariadenia] zasahuje do práva vlastníť majetok a práva na spravodlivý proces, je nedôvodné. Uvedené pravidlo nijako nezasahuje do práv majiteľa ochrannej známky Spoločenstva, ibaže by sa tento majiteľ rozhodol, ako to v prejednávanej veci urobila žalobkyňa, že nepredloží ÚHVT v stanovenej lehote dôkazy, ktoré má k dispozícii, preukazujúce riadne používanie svojej ochrannej známky.“

Zhrnutie odvolaní a návrhy

Vec C-609/11 P

36. Systemtechnik žiada Súdny dvor, aby zrušil rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-427/09, zamietol žalobu Clean Solutions proti rozhodnutiu odvolacieho senátu z 25. augusta 2009 a zaviazal Clean Solutions na náhradu trov konania.

37. Odvolanie je založené na štyroch odvolacích dôvodoch: i) na porušení článku 65 nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 134 ods. 2 a 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, pretože Všeobecný súd nerozhodol o všetkých žalobných dôvodoch, ii) na porušení článku 51 ods. 1 písm. a) a článku 76 nariadenia č. 207/2009, pretože Všeobecný súd sa opieral o nesprávny predpoklad, že majiteľ ochrannej známky nesie dôkazné bremeno preukázať skutočné používanie svojej ochrannej známky v konaní o zrušení, iii) na porušení článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, pretože Všeobecný súd v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora konštatoval, že minimálne používanie nemôže predstavovať riadne používanie, a iv) na porušení článku 78 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 22 vykonávacieho nariadenia, pretože Všeobecný súd neodmietol stanovisko ÚHVT, podľa ktorého čestné vyhlásenie konateľa nepredstavuje dôkaz v zmysle týchto ustanovení.

Vec C-610/11 P

38. Systemtechnik žiada Súdny dvor, aby zrušil rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-434/09 a zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu v rozsahu, v akom vyhovel návrhu na zrušenie. Žiada tiež, aby Súdny dvor zaviazal ÚHVT a Clean Solutions na náhradu trov konania.

39. Odvolanie Systemtechnik je založené na štyroch odvolacích dôvodoch: i) na porušení článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, pretože Všeobecný súd nezohľadnil dôkaznú hodnotu čestného vyhlásenia, ii) na porušení článku 76 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, pretože Všeobecný súd toto ustanovenie nevykladal v tom zmysle, že v konaní o zrušení je príslušný orgán povinný skúmať relevantné skutočnosti *ex offi*, iii) na porušení článku 51 ods. 1 písm. a) a článku 76 ods. 1 a 2 nariadenia č. 207/2009, pretože Všeobecný súd nerozhodol, že ÚHVT má voľnú úvahu zohľadniť dokumenty predložené žalobcom v konaní pred odvolacím senátom, a iv) subsidiárne na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď rozhodol, že pravidlo 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia sa neuplatňuje.

Zhrnutie tvrdení účastníkov konania

Vec C-609/11 P

Prvý dôvod: článok 65 nariadenia č. 207/2009 a článok 134 ods. 2 a 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu

40. Podľa Systemtechnik sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho posúdenia, keď nepreskúmal jej tvrdenia, že odvolací senát nezohľadnil i) čestné vyhlásenie, ii) dokumenty obsiahnuté v spise a iii) dôkazy predložené na podporu odvolania pred ním. Konkrétne mal Všeobecný súd tieto argumenty vykladať v tom zmysle, že Systemtechnik ho žiadala, aby potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu, ale aby uviedol iné odôvodnenie.

41. ÚHVT žiada Súdny dvor, aby tento odvolací dôvod zamietol, pretože Systemtechnik požiadala Všeobecný súd o zamietnutie žaloby bez toho, aby zrušil alebo zmenil rozhodnutie odvolacieho senátu v bode, ktorý nebol uvedený v žalobe.

42. Clean Solutions tvrdí, že Všeobecný súd v bode 32 napadnutého rozsudku opísal dôkazy uvedené v spise, ako aj dôkazy predložené odvolaciemu senátu. Z bodu 37 ďalej vyplýva, že Všeobecný súd neopomenul rozhodnúť o tvrdení Systemtechnik o potrebe zohľadniť čestné vyhlásenie. Len uviedol, že obsah tohto vyhlásenia v každom prípade nemal oporu v spise. Navyše z úvodnej časti napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd zohľadnil všetky argumenty Systemtechnik. Clean Solutions ďalej tvrdí, že Všeobecný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nie je povinný výslovne uviesť všetky odlišné argumenty predložené účastníkmi konania v pripomienkach. Napokon Clean Solutions tvrdí, že prvý dôvod musí byť zamietnutý, pretože Systemtechnik žiada Súdny dvor, aby rozhodol o tom, či Všeobecný súd správne zistil a posúdil sporné skutočnosti. Tento typ preskúmania nespadá do rozsahu právomoci Súdneho dvora v rámci odvolania.

Druhý dôvod: článok 51 ods. 1 písm. a) a článok 76 nariadenia č. 207/2009

43. Systemtechnik tvrdí, že Všeobecný súd v bode 46 napadnutého rozsudku uvádza, že majiteľ napadnutej ochrannej známky má povinnosť preukázať riadne používanie svojej ochrannej známky. Tento postoj je v rozpore s nariadením č. 207/2009, pretože na jednej strane konanie o zrušení podlieha pravidlu obsiahnutému v prvej časti článku 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, podľa ktorého má ÚHVT preskúmať skutočnosti *ex offio*, zatiaľ čo na druhej strane z ostatných ustanovení uvedeného nariadenia vyplýva, že v zmysle článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 majiteľ ochrannej známky nenesie dôkazné bremeno. Všeobecný súd mal teda dospieť k záveru, že ÚHVT mal preskúmať skutočnosti *ex offio*.

44. Systemtechnik tvrdí, že právomoc uvedená v článku 76 ods. 1 zaväzuje ÚHVT preskúmať všetky informácie, ktoré sa mu predložia, bez ohľadu na to, kedy boli predložené. ÚHVT teda nemôže odmietnuť zohľadniť dôkazy z dôvodu, že boli predložené po uplynutí stanovenej lehoty. Na rozdiel od pravidiel upravujúcich preukázanie riadneho používania v námietkovom konaní a konaní o neplatnosti¹³ článok 51 nariadenia č. 207/2009 nestanovuje, pokiaľ ide o konanie o zrušení, ani povinnosť preukázať používanie, ani právne dôsledky vyplývajúce z nedostatku takéhoto dôkazu. Majiteľ ochrannej známky teda nie je povinný preukázať riadne používanie svojej ochrannej známky na základe požiadavky tretej osoby. Ochranná známka okrem toho nemôže byť automaticky zrušená

13 — Najmä článok 15 ods. 1, článok 42 ods. 2 a článok 57 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

z dôvodu, že majiteľ nepreukázal používanie svojej ochrannej známky. Tento výklad článku 51 je navyše plne v súlade so všeobecnými zásadami, ktorými sa riadi rozdelenie dôkazného bremena, a predovšetkým so zásadou, že účastník konania, ktorý uplatňuje právo, musí predložiť dôkazy na podporu tvrdení.

45. Iný výklad by znamenal riziko, že majiteľ ochrannej známky by sa musel neustále brániť proti návrhom na zrušenie a musel by sa tak zúčastňovať na dlhých a nákladných konaniach. V tomto zmysle sa konanie o zrušení tiež líši od námietkového konania a konania o neplatnosti, pretože dôsledkom zamietnutia námietky alebo návrhu na vyhlásenie neplatnosti nie je trvalá strata ochrannej známky.

46. ÚHVT zastáva názor, že Všeobecný súd správne rozhodol, že konanie o zrušení sa týka ustanovenia upravujúceho relatívne dôvody zamietnutia, konkrétne článku 42 ods. 2 nariadenia č. 207/2009. Konanie o zrušení, podobne ako konanie založené na relatívnych dôvodoch zamietnutia, je kontradiktórnym konaním, ktorého cieľom je chrániť záujmy konkurentov tým, že sa obmedzí monopolné postavenie majiteľov, ktorí nepoužívajú svoju ochrannú známku. Zásada, že ÚHVT vykonáva preskúmanie *ex officio*, neplatí pre tento typ konania. Logicky to vyplýva zo skutočnosti, že majiteľ je účastníkom konania, ktorý bude s najväčšou pravdepodobnosťou schopný predložiť potrebné dôkazy na preukázanie prítomnosti ochrannej známky na príslušnom trhu. Bolo by navyše zložité žiadať žalobcu, aby preukázal nepoužívanie ochrannej známky iného účastníka konania.

47. Pokiaľ ide o tvrdenie, že Všeobecný súd mal zohľadniť dôkazy predložené pred odvolacím senátom, ÚHVT súhlasí s názorom Všeobecného súdu napríklad vo veci New Yorker SHK Jeans/ÚHVT¹⁴ a tvrdí, že s prihliadnutím na paralelu medzi článkom 22 ods. 2 a článkom 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia musí uplatniť rovnaký výklad na obidve ustanovenia.

48. Clean Solutions nevykladá článok 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 v tom zmysle, že ÚHVT musí preskúmať skutočnosti *ex officio* v konaní o zrušení, kde ide len o otázku riadneho používania spornej ochrannej známky. V tejto súvislosti pravidlo 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia stanovuje, že ochranná známka Spoločenstva musí byť zrušená, ak jej majiteľ nepreukáže náležité používanie v lehote stanovenej ÚHVT. Tretia veta toho istého ustanovenia ďalej uvádza, že pravidlo 22 ods. 2 až 4 sa uplatňuje *mutatis mutandis*. Z toho vyplýva, že v rámci konania o zrušení majiteľ ochrannej známky nesie dôkazné bremeno preukázať riadne používanie svojej ochrannej známky.

Tretí dôvod: článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009

49. Systemtechnik tvrdí, že Všeobecný súd sa v bode 26 svojho rozsudku dopustil nesprávneho posúdenia, keď rozhodol, že pojem riadne používanie vylučuje akékoľvek minimálne a nedostatočné používanie. Mal uplatniť existujúcu judikatúru o riadnom používaní, ktorá navrhuje iný výklad.

50. ÚHVT uvádza, že tento dôvod je zjavne nedôvodný, pretože sa opiera len o časť napadnutého rozsudku. Systemtechnik predovšetkým neuviedla, že Všeobecný súd dospel k záveru, že minimálne a nedostatočné používanie nepredstavuje základ rozhodnutia o tom, že ochranná známka sa skutočne a účinne používa.

14 — Rozsudok Všeobecného súdu z 29. septembra 2011 vo veci New Yorker SHK Jeans/ÚHVT, T-415/09, v ktorej prebieha odvolacie konanie ako vo veci C-621/11 P, v ktorej dnes tiež prednášam návrhy.

51. Clean Solutions tvrdí, že tretí dôvod je nedôvodný, z podobných dôvodov, aké uviedol ÚHVT. Zastáva názor, že z odôvodnenia uvedeného v bodoch 26 až 30 rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd zohľadnil všetky podmienky, ktoré vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora, týkajúce sa riadneho používania. Clean Solutions tvrdí, že svojím tretím odvolacím dôvodom sa Systemtechnik v skutočnosti snaží o to, aby samotný Súdny dvor nahradil posúdenie skutkového stavu a dôkazov vykonané Všeobecným súdom.

Štvrtý dôvod: článok 78 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009 v spojení s pravidlom 22 vykonávacieho nariadenia

52. Systemtechnik tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď v bode 37 svojho rozsudku potvrdil stanovisko odvolacieho senátu, že čestné vyhlásenie nie je možné považovať za dôkaz podľa článku 78 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009. V predchádzajúcich prípadoch sa takéto vyhlásenie považovalo za prijateľný dôkaz a malo dostatočnú dôkaznú hodnotu, a to aj v prípade neexistencie ďalších dôkazov podporujúcich informácie, ktoré v ňom boli obsiahnuté.

53. ÚHVT tvrdí, že Súdny dvor nemá právomoc preskúmať posúdenie Všeobecného súdu v bode 34 rozsudku týkajúce sa dôkaznej hodnoty čestného vyhlásenia, pretože ide o posúdenie skutkového stavu. V každom prípade ÚHVT tvrdí, že Systemtechnik nepochopila túto časť rozsudku. Všeobecný súd nevyvrátil dôkaznú hodnotu čestného vyhlásenia *in abstracto*. Nestanovil ani zásady prípustnosti takéhoto typu dôkazov. Len rozhodol, že z dôvodu totožnosti autora vyhlásenia je v danej veci potrebný iný dôkaz.

54. Clean Solutions poznamenáva, že ÚHVT v bode 31 rozhodnutia odvolacieho senátu z 25. augusta 2009 uviedol, že čestné vyhlásenie tvorí súčasť tvrdení jedného z účastníkov konania. Táto časť rozhodnutiu nebola napadnutá odvolaním pred Všeobecným súdom. Všeobecný súd nepotvrdil stanovisko odvolacieho senátu ani nekonštatoval, že všetky informácie obsiahnuté vo vyhlásení musia byť podporené dodatočnými dôkazmi. Clean Solutions ďalej tvrdí, že Systemtechnik opomenula odkázať na novšiu judikatúru Všeobecného súdu, podľa ktorej vyhlásenie konateľa nemôže predstavovať dôkaz, pokiaľ nie je podporené ďalšími dôkazmi.

Vec C-610/11 P

Prvý dôvod: článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009

55. Systemtechnik tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď v bode 34 svojho rozsudku rozhodol, že čestné vyhlásenie môže mať dôkaznú hodnotu, len ak je podporené inými dôkazmi predloženými zrušovaciemu oddeleniu. Všeobecný súd už predtým rozhodol, že čestné vyhlásenia sú prípustnými dôkazmi a že ich obsah nie je potrebné podporiť inými dôkazmi. Navyše nezohľadnením skutočnosti, že žiadny z účastníkov konania vážnym alebo podstatným spôsobom nenamietal obsahovú stránku vyhlásenia, Všeobecný súd konal v rozpore so zásadou, podľa ktorej určenie riadneho používania musí byť založené na všeobecnom posúdení pri zohľadnení všetkých relevantných prvkov daného prípadu.

56. ÚHVT zastáva v treťom odvolacom dôvode to isté stanovisko ako vo štvrtom odvolacom dôvode vo veci C-609/11 P.

57. Clean Solutions súhlasí s názorom ÚHVT. Tvrdí, že Všeobecný súd nerozhodol, že čestné vyhlásenie nemôže mať dôkaznú hodnotu, ani nepochybil pri posúdení skutočnej dôkaznej hodnoty sporného vyhlásenia. Všeobecný súd naopak posúdil vzťah medzi autorom vyhlásenia a majiteľom ochrannej známky a v tejto súvislosti konštatoval, že pri neexistencii doplňujúcich dôkazov vyhlásenie nemalo dôkaznú hodnotu. Toto posúdenie dôkaznej hodnoty čestného vyhlásenia nie je právnou

otázkou, ktorá môže byť predmetom preskúmania Súdnym dvorom v rámci odvolania. Okrem toho nie je podstatné, že Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že obsah čestného vyhlásenia nebol napadnutý. Po prvé dôkazná hodnota vyhlásenia nezávisí len od toho, či je jeho obsah spochybnený. Po druhé Systemtechnik mohla tento argument uviesť vo vzťahu k svojmu druhému odvolaciemu dôvodu. Napokon Všeobecný súd rozhodol, že článok 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 nemožno vykladať v tom zmysle, že ÚHVT je povinný zohľadniť skutočnosť uvedenú jedným účastníkom konania ako preukázanú, ak nebola spochybnená.¹⁵

Druhý dôvod: článok 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009

58. Systemtechnik tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď neuplatnil článok 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, podľa ktorého je ÚHVT povinný preskúmať skutočnosť *ex off*o v iných konaniach, než sú konania týkajúce sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu. ÚHVT teda nemôže vylúčiť dôkazy na základe toho, že boli predložené oneskorene, a ak sa domnieva, že je to nevyhnutné, musí požiadať o dodatočné dokumenty.

59. ÚHVT zastáva ten istý názor ako v prvej časti druhého odvolacieho dôvodu vo veci C-609/11 P.

60. Clean Solutions nesúhlasí s výkladom nariadenia č. 207/2009, ktorý uviedla Systemtechnik, a opiera sa o pravidlo 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia, pričom tvrdí, že v rámci konania o zrušení má majiteľ povinnosť preukázať riadne používanie svojej ochrannnej známky. Všeobecný súd správne rozhodol, že ÚHVT môže zohľadniť len dôkazy predložené majiteľom. V rozsahu, v akom Systemtechnik uvádza, že ÚHVT mal preskúmať skutočnosť *ex off*o a požiadať o ďalšie dôkazy, Clean Solutions tvrdí, že takýto argument sa týka údajne nesprávneho zistenia a posúdenia skutkového stavu, a preto nepatrí do právomoci Súdneho dvora v rámci odvolania.

Tretí odvolací dôvod: článok 51 ods. 1 písm. a) a článok 76 ods. 1 a 2 nariadenia č. 207/2009

61. Tretí odvolací dôvod pozostáva z dvoch častí.

62. Po prvé Systemtechnik tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď rozhodol, že oneskorené predloženie dôkazov pred odvolacím senátom bráni ÚHVT v ich zohľadnení. Všeobecný súd mal dospieť k záveru, že dôkazy neboli predložené oneskorene. Okrem toho ani Systemtechnik nemusela predložiť dôkaz o riadnom používaní ochrannnej známky. V tomto ohľade sa na konanie o zrušení neuplatňujú žiadne ustanovenia podobné článku 42 ods. 2 a článku 57 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

63. Po druhé (okrem tvrdení podobných tým, ktoré boli predložené vo vzťahu k druhému odvolaciemu dôvodu vo veci C-609/11 P), Systemtechnik tvrdí, že za predpokladu, že Súdny dvor rozhodne, že ÚHVT v konaní o zrušení nemôže preskúmať skutočnosť *ex off*o, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že ÚHVT nemá žiadnu voľnú úvahu pri posudzovaní dôkazov predložených po uplynutí lehoty stanovenej zrušovacím oddelením. Systemtechnik tvrdí, že Všeobecný súd sa v bode 63 svojho rozsudku dopustil nesprávneho posúdenia, keď rozhodol, že pravidlo 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia je výnimkou zo všeobecného pravidla o voľnej úvahe pri zohľadnení oneskorených dôkazov. Všeobecný súd mal rozhodnúť, že ÚHVT mal voľnú úvahu a mal ju uplatniť.

64. ÚHVT zastáva to isté stanovisko, aké zaujal v druhej časti druhého odvolacieho dôvodu vo veci C-609/11 P.

15 — Clean Solutions v tejto súvislosti cituje rozsudok z 27. októbra 2005, Éditions Albert René/ÚHVT – Orange (MOBILIX) (T-336/03, Zb. s. II-4667).

65. Clean Solutions tvrdí, že majiteľ musí preukázať riadne používanie v stanovenej lehote. Zastáva názor, že odôvodnenie Všeobecného súdu týkajúce sa existencie voľnej úvahy ÚHVT pri zohľadnení dôkazov predložených po uplynutí stanovenej lehoty, je v súlade s existujúcou judikatúrou.

Štvrtý odvolací dôvod: pravidlo 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia

66. V prípade, ak Súdny dvor nebude súhlasiť s výkladom Systemtechnik týkajúcim sa pravidla 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia, Systemtechnik tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď nerozhodol, že uvedené ustanovenie nie je uplatniteľné v prejednávanej veci. Toto ustanovenie nie je možné uplatniť, pretože na jednej strane je nezlučiteľné so znením a s cieľmi nariadenia č. 207/2009, a na druhej strane by jeho uplatnenie bolo v rozpore so zásadou proporcionality.

67. Clean Solutions nesúhlasí, pretože ÚHVT ani Všeobecný súd nemôžu odmietnuť uplatnenie pravidla 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia, pokiaľ toto ustanovenie nie je označené za neplatné.

Posúdenie

Úvodné poznámky

68. Po prvé pripomínam, že právomoc Súdneho dvora v konaní o odvolaní sa obmedzuje iba na právne otázky.¹⁶ Súdny dvor nemôže preskúmať zistenia Všeobecného súdu a posudzovať skutkový stav, okrem prípadov, keď sú v napadnutom rozsudku jasne skreslené skutočnosti. Vzhľadom na to, že Systemtechnik v obidvoch odvolaniach žiada Súdny dvor, aby preskúmal posúdenie skutkového stavu vykonané Všeobecným súdom, takéto odvolacie dôvody a tvrdenia musia byť zamietnuté ako neprípustné.

69. Po druhé Systemtechnik tvrdí, že došlo k údajnému porušeniu nariadenia č. 207/2009 a vykonávacieho nariadenia. Vykonávacie nariadenie obsahuje pravidlá nevyhnutné na uplatňovanie nariadenia č. 207/2009.¹⁷ Preto ho nemožno vykladať tak, že je v rozpore s nariadením č. 207/2009. Toto nariadenie však nemusí upravovať osobitnú otázku, akou je rozdelenie dôkazného bremena v konaní o zrušení, zatiaľ čo znenie vykonávacieho nariadenia možno vykladať tak, že stanovuje pravidlá týkajúce sa danej otázky. V takýchto prípadoch nemožno dospieť k záveru, že vykonávacie nariadenie nie je v súlade s nariadením č. 207/2009. Z tohto dôvodu nevidím logický význam tvrdenia Systemtechnik, pokiaľ ide o niektoré dôvody odvolania, podľa ktorých vykonávacie nariadenie nemôže stanovovať pravidlo, ktoré nie je potvrdené ani vylúčené nariadením č. 207/2009.

70. Napokon, pokiaľ ide o článok 78 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009, Systemtechnik predkladá niekoľko dôkazov týkajúcich sa prípustnosti podľa nemeckého dôkazného práva, ako napríklad čestné vyhlásenie svojho konateľa. Je zrejmé, že stanovisko podľa nemeckého práva nie je dôležité v otázke prípustnosti dôkazov podľa nariadenia č. 207/2009 a vykonávacieho nariadenia. Tieto argumenty musím preto odmietnuť bez toho, aby som ich ďalej posudzovala.

71. Odvolacie dôvody sa v obidvoch prípadoch čiastočne prekrývajú a nie som presvedčená o tom, že tu existuje zrejмый, jasný spôsob, ako by som prezentovala ich analýzu. Po zvážení som sa rozhodla zoskupiť ich podľa predmetu a vzájomne odkazovať na jednotlivé odvolacie dôvody.

16 — Článok 256 ZFEÚ a článok 58 Štatútu Súdneho dvora.

17 — Pozri siedme odôvodnenie vykonávacieho nariadenia a posledné odôvodnenie nariadenia č. 40/94. Pozri tiež odôvodnenie 19 a článok 162 nariadenia č. 207/2009.

Všeobecný súd nerozhodol o všetkých žalobných dôvodoch: článok 65 nariadenia č. 207/2009 a článok 134 ods. 2 a 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu (prvý odvolací dôvod vo veci C-609/11 P)

72. Vo veci T-427/09 bola Systemtechnik vedľajším účastníkom. Článok 134 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu stanovuje, že vedľajší účastníci konania „majú rovnaké procesné práva ako účastníci konania“ a „môžu uvádzať návrhy a dôvody nezávisle na tých, ktoré uviedli účastníci konania“. Podľa článku 134 ods. 3 rokovacieho poriadku môžu tiež „navrhnuť zrušenie alebo zmenu rozhodnutia odvolacieho senátu v časti, ktorá nie je uvedená v žalobe, a uvádzať dôvody, ktoré nie sú uvedené v žalobe“.

73. Z toho vyplýva, rovnako ako z tvrdení účastníkov konania, že Všeobecný súd musí dostatočne reagovať na tvrdenia vedľajšieho účastníka tak, že ponúkne odôvodnenie, ktoré umožní vedľajšiemu účastníkovi pochopiť, prečo Všeobecný súd zamietol jeho argumenty. V prejednávanej odvolaní Systemtechnik v podstate žiada, aby Súdny dvor preskúmal, či si Všeobecný súd splnil túto povinnosť.

74. Podľa môjho názoru si túto povinnosť splnil.

75. Systemtechnik pred Všeobecným súdom nepožiadala o zrušenie alebo zmenu rozhodnutia odvolacieho senátu. Naopak, podporila žiadosť ÚHVT, aby bolo odvolanie zamietnuté. Jej tvrdenia sa zamerali na to, prečo odvolací senát dospel k záveru, že dôkazy, ktoré boli predložené, postačujú na preukázanie riadneho používania.¹⁸

76. Vzhľadom na to, že Systemtechnik nepožiadala Všeobecný súd o zmenu odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho senátu, súhlasím s ÚHVT, že v odvolaní nemôže žiadať Súdny dvor, aby rozhodol o tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď tak neurobil. Systemtechnik teda musí znášať následky vlastného opomenutia.

77. Preto som dospela k záveru, že tento odvolací dôvod je potrebné zamietnuť ako nedôvodný.

Všeobecný súd nerozhodol, že ÚHVT mal preskúmať príslušné skutočnosti ex officio: článok 51 ods. 1 písm. a) a článok 76 nariadenia č. 207/2009 (druhý odvolací dôvod vo veci C-609/11 P; druhý odvolací dôvod a prvá časť tretieho odvolacieho dôvodu vo veci C-610/11 P)

78. Systemtechnik vo veci C-609/11 P tvrdí, že keďže Všeobecný súd nerozhodol, že ÚHVT musí v konaní o zrušení preskúmať skutočnosti *ex officio*, neuplatnil správnu zásadu upravujúcu rozdelenie dôkazného bremena v takomto type konania. Predpokladom takéhoto tvrdenia je, že zrušenie je absolútnym dôvodom zamietnutia. Z toho ďalej vyplýva, že ÚHVT nemôže odmietnuť zohľadniť dôkazy, ktoré boli predložené po lehote, ktorú stanovil. Systemtechnik tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď nerozhodol, že ÚHVT môže zohľadniť všetky dôkazy, ktoré mu boli predložené, bez ohľadu na dátum ich podania.

79. Tento odvolací dôvod v podstate zodpovedá druhému odvolaciemu dôvodu a prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu vo veci C-610/11 P, hoci druhý odvolací dôvod nie je založený na porušení článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009. Týka sa rozdelenia dôkazného bremena v konaní o zrušení, ktoré bolo iniciované prostredníctvom žaloby založenej na uvedenom ustanovení. V závislosti od toho, kto bude niesť dôkazné bremeno, bude alebo nebude potrebné riešiť tvrdenie týkajúce sa zaobchádzania s dôkazmi zo strany ÚHVT, ktoré boli predložené po uplynutí stanovenej lehoty.

¹⁸ — Pozri body 18 až 20 napadnutého rozsudku.

80. V rozsudku vo veci T-427/09 sa Všeobecný súd touto otázkou výslovne nezaoberal, hoci jeho odôvodnenie jediného žalobného dôvodu bolo v danej veci založené na predpoklade, že majiteľ ochrannej známky, ktorého ochranná známka je predmetom návrhu na zrušenie, musí predložiť dôkaz o riadnom používaní svojej ochrannej známky. Naproti tomu v rozsudku vo veci T-434/09 bol Všeobecný súd požiadaný, aby posúdil rovnakú otázku v rámci druhého žalobného dôvodu týkajúceho sa údajného porušenia povinnosti ÚHVT preskúmať relevantné skutočnosti *ex officio*. V bode 54 svojho rozsudku rozhodol, že článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 sa týka ustanovenia o preskúmaní relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu a „v dôsledku toho“ sa preskúmanie ÚHVT obmedzí na skutočnosti predložené účastníkmi konania.

81. Hoci nesúhlasím s odôvodnením rozsudku Všeobecného súdu vo veci T-434/09, nevidím chybu v závere, ku ktorému dospel.

82. Zapísaná ochranná známka Spoločenstva môže byť zrušená na základe návrhu podaného na ÚHVT alebo na základe vzájomného návrhu v konaní o porušení.¹⁹ Zrušením ochrannej známky v zásade odo dňa podania návrhu na zrušenie alebo vzájomnej žaloby zanikajú práva majiteľa ochrannej známky vo vzťahu k tejto ochrannej známke a k tovarom alebo službám, ktoré označuje.²⁰ Zrušenie je jedným z druhov sankcií, ktoré sa na ochrannú známku Spoločenstva uplatnia, ak túto ochrannú známku jej majiteľ v Spoločenstve riadne nepoužíval, pokiaľ ide o tovary alebo služby, pre ktoré je zapísaná.²¹

83. Na rozdiel od dôvodov neplatnosti alebo dôvodov na zamietnutie a na rozdiel od toho, čo uviedol Všeobecný súd v bode 52 svojho rozsudku vo veci T-434/09, v článku 51 nariadenia č. 207/2009 ani nikde inde sa nerozlišuje medzi relatívnymi a absolútnymi dôvodmi na zrušenie. V prejednávanvej veci Clean Solutions navrhovala zrušenie na základe článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009. Toto ustanovenie nepredpisuje žiadnu formu konania. Nerieši teda, kto v takýchto konaniach nesie dôkazné bremeno.

84. Príslušné procesné pravidlá sú obsiahnuté v článkoch 56 a 57 nariadenia č. 207/2009. Odhliadnuc od ustanovenia (článok 56 ods. 2), podľa ktorého sa návrh na zrušenie podáva „písomne a musí byť odôvodnený“, článok 56 ani článok 57 sa podrobnejšie nevenujú rozdeleniu dôkazného bremena. Predovšetkým článok 57 ods. 2 sa vzťahuje na situácie, keď na žiadosť majiteľa napadnutej ochrannej známky majiteľ skoršej ochrannej známky, ktorý je účastníkom konania o vyhlásenie *neplatnosti*, „predloží dôkaz“ o riadnom používaní svojej ochrannej známky. Nestanovuje, kto má preukázať nedostatočné riadne používanie v konaní o zrušení.

85. Nariadenie č. 207/2009 je potrebné vykladať spolu s vykonávacím nariadením.

86. Pravidlo 37 vykonávacieho nariadenia rozpracováva požiadavky návrhu na zrušenie, teda písomné odôvodnené vyhlásenie uvedené v článku 56 ods. 2 nariadenia Rady č. 207/2009. Konkrétne článok 37 písm. b) bod iv) stanovuje, že návrh musí obsahovať „označenie faktov, dôkazov a argumentov predložených na podporu tých [dôvodov, na ktorých je založený]“²². Zdá sa, že uvedené znenie naznačuje, že nie je nutné poskytnúť všetky tieto skutočnosti a dôkazy, aj keď uznávam, že ostatné jazykové verzie môžu toto pravidlo vykladať inak.²³

19 — Článok 51 ods. 1 nariadenia č. 207/2009.

20 — Článok 55 ods. 1 nariadenia č. 207/2009.

21 — Článok 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009.

22 — Kurzívou zvýraznila generálna advokátka.

23 — Napríklad francúzske znenie sa zdá v tomto bode neutrálnejšie, pretože uvádza, že návrh by mal obsahovať „les faits, preuves et observations présentés à l'appui de la demande“. Holandské a nemecké znenie, aby som uviedla dva príklady, sa zdajú podobné skôr anglickému zneniu: holandské znenie uvádza „een opgave van de feiten, bewijsmateriaal en argumenten die ter staving van deze gronden worden aangevoerd“, zatiaľ čo nemecké znenie stanovuje „die Angabe der zur Begründung vorgebrachten Tatsachen, Beweismittel und Bemerkungen“.

87. Tento návrh sa potom oznámi majiteľovi ochrannnej známky Spoločenstva a ÚHVT preskúma jeho prípustnosť.²⁴ Ak je prípustný, v súlade s pravidlom 40 ods. 1 ÚHVT „vzve majiteľa ochrannnej známky Spoločenstva, aby poskytol svoje pripomienky v lehote, ktorú určí“. Ak sa návrh zakladá na článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, potom podľa pravidla 40 ods. 5 ÚHVT „vzve majiteľa ochrannnej známky Spoločenstva, aby poskytol dôkaz o náležitom používaní známky v lehote, ktorú určí“.

88. Požiadavka, aby navrhovateľ predložil dôkazy na podporu svojho tvrdenia vo svojom návrhu, je teda jednou z podmienok prípustnosti návrhu na zrušenie. Naopak požiadavka, aby majiteľ predložil dôkaz o používaní, sa uplatní len vtedy, ak je návrh prípustný, a teda môže mať vplyv na hmotnoprávnu ochranu ochrannnej známky Spoločenstva.

89. Z výkladu príslušných ustanovení nariadenia č. 207/2009 v spojení s vykonávacím nariadením tiež vyplýva jednak, že za okolností, aké nastali v prejednávanej veci, účastník nemôže navrhnúť zrušenie bez toho, aby *uviedol skutočnosti na podporu* svojho tvrdenia, že napadnutá ochranná známka nebola riadne používaná v Spoločenstve, a jednak, že účastník, proti ktorému smeruje návrh na zrušenie, musí *predložiť dôkaz* o riadnom používaní ochrannnej známky.²⁵

90. Predložiť dôkaz o riadnom používaní ochrannnej známky je jednoznačne ťažšie než len uviesť dôvody, dôkazy a návrhy predložené na podporu tvrdenia, že napadnutá ochranná známka v Spoločenstve nebola riadne používaná.

91. Zastávam názor, že navrhovateľ musí jasným spôsobom podložiť právne tvrdenia, ktoré predkladá, a označiť relevantné skutočnosti a dôkazy, ktoré ho viedli k podaniu návrhu na zrušenie predmetnej ochrannnej známky. Nestačí teda predložiť neodôvodnený alebo neopodstatnený návrh na zrušenie. ÚHVT musí takýto návrh vyhlásiť za neprípustný. V opačnom prípade súhlasím s tvrdením Systemtechnik, že majiteľ ochrannnej známky by riskoval, že sa bude musieť neustále brániť proti opakujúcim sa návrhom na zrušenie.

92. Zároveň by sa však výkon práva podať návrh na zrušenie stal nemožným alebo nadmerne zložitým, ak by bol navrhovateľ povinný predložiť negatívny dôkaz, teda dokázať, že neexistuje žiadne riadne používanie.

93. Dospela som preto k záveru, že navrhovateľ nemusí predložiť podrobné dôkazy o nedostatku riadneho používania majiteľovej ochrannnej známky. Musí skôr uviesť odôvodnené tvrdenie, že existujú oprávnené obavy v súvislosti s používaním ochrannnej známky.

94. Ak sa návrh považuje za prípustný, vykonávacie nariadenie výslovne stanovuje, že majiteľ musí predložiť dôkaz o riadnom používaní svojej známky. Je to práve majiteľ, kto má najlepšie predpoklady poskytnúť podrobné dôkazy o tom, ako sa táto ochranná známka používa v súlade so všeobecnou požiadavkou používania uvedenou v článku 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, a preukázať, že neexistuje dôvod na zrušenie ochrannnej známky. Ak tak neurobí, ochrana ochrannnej známky už nie je odôvodnená.

95. Na rozdiel od Systemtechnik nezastávam názor, že článok 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 predstavuje právny základ odlišného výkladu.

24 — Pravidlo 40 ods. 1 vykonávacieho nariadenia. Dôvody neprípustnosti takýchto návrhov sú stanovené v pravidle 39 vykonávacieho nariadenia.

25 — Iné jazykové verzie sa nejavia v rozpore s týmto znením. Napríklad francúzske znenie stanovuje: „l'Office demande au titulaire de la marque communautaire la preuve de l'usage de la marque au cours d'une période qu'il précise“, holandské znenie stanovuje: „verzoekt het Bureau de eigenaar van het Gemeenschapsmerk binnen een door het Bureau te stellen termijn het bewijs van het normale gebruik van het merk te leveren“ a nemecké znenie uvádza: „setzt das Amt dem Inhaber der Gemeinschaftsmarke eine Frist, innerhalb der er den Nachweis der ernsthaften Benutzung der Marke zu führen hat“.

96. Článok 76 ods. 1 sa netýka rozdelenia dôkazného bremena medzi navrhovateľa a majiteľa ochrannej známky v konaní o zrušení. Vymedzuje skôr rozsah účasti ÚHVT pri zisťovaní skutočností v konaniach pred ním a vymedzuje uloženie zodpovednosti pri zhromažďovaní dôkazov medzi príslušným orgánom a účastníkmi konania v konaní pred ním.

97. Prvá časť článku 76 ods. 1 stanovuje širokú zásadu, podľa ktorej ÚHVT „preskúma skutočnosti *ex off*“ „v konaniach pred ním“. Druhá časť stanovuje výnimku, ktorá platí v konaní týkajúcom sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu. ÚHVT je teda v rámci preskúmania absolútnych dôvodov zamietnutia zápisu povinný *ex off* posúdiť relevantné skutočnosti, ktoré ho môžu viesť k uplatneniu tohto dôvodu.²⁶

98. Ak sa uplatní prvá časť, otázka týkajúca sa rozdelenia dôkazného bremena medzi majiteľa napadnutej ochrannej známky a účastníka konania, ktorý navrhuje zrušenie, nemusí nevyhnutne vzniknúť, keďže ÚHVT je výslovne povinný aktívne posudzovať relevantné skutočnosti.

99. Zastávam však názor, že táto prvá časť sa neuplatní.

100. Je pravda, že rozsah prvej časti je opísaný všeobecným pojmom „konanie“. Nerozlišuje jednotlivé konania. Naopak druhá časť sa uplatňuje na „konania týkajúce sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu“. Striktný výklad oboch častí by možno naznačoval, že konanie o zrušení patrí do pôsobnosti všeobecného pravidla, pretože takéto konania prebiehajú pred ÚHVT a nie sú konaniami, ktoré by sa týkali relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu.

101. Pokiaľ je mi známe, Súdny dvor zatiaľ neposudzoval uplatnenie prvej alebo druhej časti článku 76 na konanie o zrušení, akým je konanie v prejednávanej veci. Potvrdil, že prvá časť sa uplatní, ak konanie zahŕňa absolútne dôvody zamietnutia, teda dôvody, ktoré sa *netýkajú* skorších práv a ktoré vedú ku konaniu pred ÚHVT *ex parte*. Naopak konanie o zrušení je konaním *inter partes*.

102. Systemtechnik, Clean Solutions aj ÚHVT sa pokúsili rozšíriť rozsah buď prvej, alebo druhej časti.

103. Tieto argumenty nepovažujem za vydarené, pretože znenie článku 76 ods. 1 je jasné: prvá časť sa uplatňuje na konania pred ÚHVT, zatiaľ čo druhá časť sa uplatňuje na konania týkajúce sa *relatívnych* dôvodov zamietnutia *zápisu* ochrannej známky. Ak aj, ako Všeobecný súd rozhodol v bode 52 rozsudku vo veci T-434/09, možno nájsť analógiu medzi relatívnymi a absolútnymi dôvodmi na zamietnutie zápisu, dospela som k záveru, že medzi samotným zrušením a zamietnutím zápisu neexistuje žiadna podobná analógia.

104. Zo znenia článku 76 ods. 1 s ohľadom na jeho obsah, predmet a účel vyplýva, že bez ohľadu na jeho formuláciu ÚHVT nemôže byť povinný skúmať skutočnosti *ex off* za takých okolností, aké nastali v prejednávanej veci.

105. Po prvé námietka, že zapísaná ochranná známka Spoločenstva nebola riadne používaná, sa uplatní výlučne v konaniach *inter partes*. ÚHVT nemôže *ex off* odmietnuť námietku proti zápisu alebo zrušiť zapísanú ochrannú známku z dôvodov súvisiacich s nedostatočným riadnym používaním. Námietka môže byť uplatnená skôr i) žiadateľom vo svojej obhajobe voči účastníkovi namietajúcemu proti zápisu (článok 42 ods. 2 nariadenia č. 207/2009), ii) ako dôvod žiadosti o zrušenie existujúcej ochrannej známky Spoločenstva [článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009] alebo iii) ako základ vzájomného návrhu v konaní o nesplnení povinnosti (článok 100 nariadenia č. 207/2009). Zastávam názor, že by bolo absurdné, ak by sa článok 76 mal chápať tak, že v každom z týchto konaní musí účastník konania predložiť námietku, a teda že ÚHVT musí žiadať a predkladať dôkazy na podporu tejto námietky alebo v prospech účastníka, ktorý údajne nepoužíval svoju ochrannú známku.

26 — Pozri napríklad rozsudok z 9. septembra 2010, ÚHVT/BORCO-Marken-Import Matthiesen (C-265/09 P, Zb. s. I-8265, bod 57).

106. Po druhé bolo by úplne nepraktické a neefektívne, ak by bol ÚHVT povinný *ex off*o skúmať, či ochranná známka je alebo nie je riadne používaná. Od ÚHVT nemožno očakávať, že zhromaždí informácie, ktoré spočívajú „na súhrne skutočností a okolností týkajúcich sa určenia jej skutočného obchodného používania v obchodnom styku, najmä to, či jej používanie v príslušnom ekonomickom odvetví možno považovať za dostačujúce na udržanie alebo vytvorenie podielu na trhu pre tovary alebo služby chránené ochrannou známkou, na povahe týchto tovarov a služieb, vlastnostiach trhu, rozsahu a frekvencie používania ochrannej známky“²⁷.

107. Tieto skutočnosti a okolnosti môžu byť predložené ÚHVT prostredníctvom rôznych dôkazov opísaných v článku 78 nariadenia č. 207/2009 a v jednotlivých ustanoveniach zaoberajúcich sa námietkami riadneho používania, aj keď iné formy dôkazov sa javia ako prípustné. Dôkazy, ako sú obaly, štítky, cenníky, katalógy atď., sú vecnými dôkazmi, ktoré má k dispozícii účastník konania, ktorý svoju ochrannú známku údajne nepoužíval. ÚHVT môže tohto účastníka konania požiadať, aby takýto dôkaz predložil, nemôže ho však sám zisťovať. Je zrejmé, že ak má konanie o zrušení prebiehať hladko a účinne, ÚHVT by nemal byť zaťažovaný preskúvaním skutočností relevantných na posúdenie, či ochranná známka bola skutočne používaná, *ex off*o.

108. Po tretie nariadenie č. 207/2009 a vykonávacie nariadenie stanovujú osobitné pravidlá upravujúce rozdelenie dôkazného bremena v konaniach o neplatnosti alebo v námietkových konaniach, keď sa namieta alebo uvádza nepoužívanie.²⁸ Vo vzťahu ku každému z týchto konaní znenie týchto nariadení výslovne stanovuje, a to v takmer totožnom znení, ktorý účastník konania je povinný predložiť dôkaz o riadnom používaní. V prípade, ak by bol doslovný výklad článku 76 ods. 1 správny, však majiteľ skoršej ochrannej známky nesie dôkazné bremeno v konaniach o neplatnosti a v námietkových konaniach, zatiaľ čo v konaniach o zrušení (kde je tiež možné namietat nepoužívanie), by bol povinný preskúmať túto otázku *ex off*o práve ÚHVT.

109. Ďalej vyplýva, že tvrdenie Systemtechnik, podľa ktorého môže ÚHVT zohľadniť všetky informácie, ktoré mu boli predložené, bez ohľadu na ich dátum, nemá opodstatnenie.

110. Na základe toho zastávam názor, že druhý odvolací dôvod vo veci C-609/11 P a druhý odvolací dôvod a prvá časť tretieho odvolacieho dôvodu vo veci C-610/11 P treba zamietnuť ako nedôvodné. Všeobecný súd sa v bode 46 rozsudku vo veci T-427/09 nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že riadne používanie nebolo preukázané, pretože Systemtechnik sa rozhodla obmedziť dôkazy, ktoré predloží, čím naznačila, že majiteľ má v tomto konaní povinnosť predložiť dôkazy. Nedopustil sa nesprávneho posúdenia ani vtedy, keď zaujal rovnaké stanovisko jasnejším spôsobom v bode 55 rozsudku vo veci T-434/09.

Všeobecný súd nerozhodol, že ÚHVT mal voľnú úvahu pri zohľadnení dokumentov predložených navrhovateľom v konaniach pred odvolacím senátom: článok 51 ods. 1 písm. a) a článok 76 nariadenia č. 207/2009 (druhá časť tretieho odvolacieho dôvodu vo veci C-610/11 P)

111. Druhou časťou tretieho odvolacieho dôvodu vo veci C-610/11 P sa bude potrebné zaoberať, ak Súdny dvor odmietne tvrdenie, že ÚHVT musí preskúmať relevantné skutočnosti *ex off*o.

27 — Uznesenie z 27. januára 2004, La Mer Technology (C-259/02, Zb. s. I-1159, bod 27). Pozri tiež rozsudky z 11. marca 2003, Ansul (C-40/01, Zb. s. I-2439, body 36 až 43); z 11. mája 2006, Sunrider (C-416/04 P, Zb. s. I-4237, bod 70), a z 19. decembra 2012, Leno Merken (C-149/11, bod 29).

28 — Pozri napríklad článok 42 ods. 2 a článok 57 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 a pravidlo 22 ods. 2 vykonávacieho nariadenia. Pozri tiež body 115 až 118 nižšie.

112. Ak sa preskúmanie ÚHVT v konaní o zrušení, akým je konanie vo veci samej, obmedzuje na dôvody, dôkazy a návrhy predložené účastníkmi konania, Systemtechnik tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, keď rozhodol, že ÚHVT za týchto okolností nemá voľnú úvahu pri zohľadnení dôkazov predložených po uplynutí lehoty stanovenej ÚHVT. V tomto zmysle Systemtechnik ďalej tvrdí, že pravidlo 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia nie je výnimkou zo všeobecnej zásady, podľa ktorej ÚHVT v týchto veciach disponuje voľnou úvahou.

113. Tvrdenie Systemtechnik je podobné tomu, ktoré bolo predložené na podporu jediného odvolacieho dôvodu vo veci New Yorker SHK Jeans/ÚHVT (C-621/11 P) – vo veci, v ktorej som dnes takisto predniesla návrhy. Daná vec sa týka námietkového konania, keď na základe návrhu žalobcu bol namietajúci účastník konania povinný predložiť dôkaz o riadnom používaní svojej ochrannnej známky. ÚHVT zohľadnil dôkaz predložený namietajúcou stranou v odpovedi na výzvu ÚHVT reagovať na vyjadrenie žalobcu, podľa ktorého predložený dôkaz nebol dostatočný na preukázanie riadneho používania. Vo svojich návrhoch v tejto veci som dospela k záveru, že pravidlo 22 ods. 2 vykonávacieho nariadenia spolu s článkom 42 nariadenia č. 207/2009 nevylučujú voľnú úvahu ÚHVT pri zohľadnení dôkazov predložených po uplynutí pôvodne stanovenej lehoty, za predpokladu, že táto voľná úvaha je uplatnená spôsobom, ktorý zabezpečuje dodržiavanie zásad riadnej správy a hospodárnosti konania a ochrany práva byť vypočutý. Inými slovami, nezastávam názor, že ÚHVT nikdy nemôže uplatniť voľnú úvahu v rámci námietkového konania, aby zohľadnil ďalšie dôkazy.

114. Zastávam názor, že v rámci konania o zrušení by mala byť podobná otázka zodpovedaná inak.

115. Na konania o zrušení sa neuplatňuje žiadne ustanovenie podobné článku 42 ods. 2 nariadenia č. 207/2009. Článok 57 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 je z funkčného hľadiska rovnocenný článku 42 ods. 2, uplatňuje sa však len na konania o vyhlásení neplatnosti.

116. Prečo neexistuje rovnocenné ustanovenie pre konanie o zrušení, kde sa žiadosť zakladá na nedostatku riadneho používania napadnutej ochrannej známky?

117. V námietkovom konaní a v konaní o vyhlásení neplatnosti sa na nedostatok riadneho používania odkazuje v reakcii na námietku alebo návrh, aby bola ochranná známka vyhlásená za neplatnú. Článok 42 ods. 2 a článok 57 ods. 2 stanovujú procesný rámec, ktorý sa uplatňuje na procesné otázky v rámci konaní, ktoré sú upravené samostatným súborom pravidiel.

118. V konaní o zrušení nie je nedostatok riadneho používania nastolený podobným spôsobom; predstavuje skôr základ samotného návrhu. Logicky z toho teda vyplýva, že normotvorca nestanovil samostatný súbor pravidiel podobných tým, ktoré sa nachádzajú v článku 42 ods. 2 a článku 57 ods. 2.

119. Ak by to však platilo v prejednávanej veci, bráni iné ustanovenie nariadenia č. 207/2009 ÚHVT v tom, aby uplatnil voľnú úvahu uvedenú v článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 v rámci konania o zrušení?

120. Článok 57 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 je jediným ustanovením upravujúcim predloženie pripomienok v konaní o zrušení. Stanovuje rovnaké pravidlo ako to, ktoré sa uplatňuje na preskúmanie námietky a návrhu na vyhlásenie neplatnosti, a to že pri preskúmaní návrhu „ÚHVT vyzve účastníkov konania tak často, ako to bude potrebné, aby v lehote stanovenej úradom predložili pripomienky k oznámeniam ostatných účastníkov konania alebo k tým, ktoré vydá samotný úrad“²⁹. Toto ustanovenie nestanovuje následky spojené s oneskoreným predložením dôkazov. Vôbec nešpecifikuje ani pravidlá odlišné od tých, ktoré sú vyjadrené v článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, podľa ktorých, ako pripomínam, ÚHVT výslovne „nemusi zobrať do úvahy skutočnosti ani dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas“.

29 — Článok 42 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 stanovuje rovnaké pravidlo v rámci námietkového konania. Článok 57 ods. 1 sa uplatňuje aj na preskúmanie návrhu na vyhlásenie neplatnosti.

121. V prejednávanej veci teda ÚHVT mohol v rámci voľnej úvahy vylúčiť predloženie ďalších dôkazov, ktoré by potvrdzovali čestné vyhlásenie konateľa a ktoré boli predložené po uplynutí stanovenej lehoty.

122. Môže však ustanovenie vo vykonávacom nariadení, akým je pravidlo 40 ods. 5, túto voľnú úvahu vylúčiť?

123. Nie.

124. Nezastávam názor, že vykonávacie nariadenie môže vylúčiť uplatnenie článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 bez toho, aby sa takéto vylúčenie zakladalo na samotnom nariadení č. 207/2009.

125. Za východiskový bod považujem pravidlo stanovené v článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009. V rozsudku ÚHVT/Kaul Súdny dvor rozhodol, že všeobecné pravidlo platí, pokiaľ nie je výslovne stanovené, že takáto voľná úvaha je vylúčená.³⁰

126. Kde treba takéto ustanovenie hľadať?

127. V nariadení č. 207/2009 alebo vo vykonávacom nariadení.

128. Pokiaľ ide o vykonávacie nariadenie, rozlišovala by som medzi dvomi možnými kategóriami pravidiel. Po prvé, vo vykonávacom nariadení môže byť uvedené pravidlo, ktoré potvrdzuje pravidlo uvedené v nariadení č. 207/2009, ktoré vylučuje voľnú úvahu. S určitostou možno tvrdiť, že ide o správny výklad vzťahu medzi pravidlom 22 ods. 2 vykonávacieho nariadenia a druhou vetou článku 42 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.³¹ Po druhé, v nariadení č. 207/2009 nemusí byť žiadne ustanovenie vylučujúce voľnú úvahu, ale pravidlo môže byť uvedené vo vykonávacom nariadení. Môže však v takomto prípade pravidlo vo vykonávacom nariadení predstavovať dostatočný základ tvrdenia, že ÚHVT nemá žiadnu voľnú úvahu?

129. Domnievam sa, že nemôže. Vykonávacie nariadenie nemôže byť v rozpore s nariadením č. 207/2009.

130. Zastávam názor, že pravidlo 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia je príkladom druhého typu pravidla. Prvá veta tohto pravidla robí článok 57 ods. 1 použiteľným a vykonáva ho tým, že stanovuje spôsob, akým má ÚHVT uplatniť voľnú úvahu udelenú v rámci návrhu na zrušenie podľa článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009. Naproti tomu druhá veta stanovuje pravidlo, ktoré je opačné vo vzťahu k pravidlu uvedenému v nariadení č. 207/2009 – vylučuje voľnú úvahu a uplatnenie článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

131. Podľa nariadenia č. 207/2009 teda „*áno*, existuje voľná úvaha“ a podľa vykonávacieho nariadenia „*neexistuje* voľná úvaha“. Za týchto okolností zastávam názor, že vykonávacie nariadenie je v rozpore s nariadením č. 207/2009. Prednosť teda musí mať nariadenie č. 207/2009.

132. Z tohto dôvodu súhlasím s tvrdením Systemtechnik, že Všeobecný súd porušil článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 tým, že v bode 63 rozsudku vo veci T-434/09 rozhodol, že pravidlo 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia je ustanovením, ktoré vylučuje taký spôsob voľnej úvahy, aký je uvedený v článku 76 ods. 2.

133. Dospela som preto k záveru, že odvolanie je dôvodné v rozsahu, v akom sa týka druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu vo veci C-609/11 P.

30 — Rozsudok z 13. marca 2007 (C-29/05 P, Zb. s. I-2213, bod 42).

31 — Táto otázka bola preskúmaná v rámci odvolania vo veci New Yorker SHK Jeans/ÚHVT (C-621/11 P).

134. Všeobecný súd mal dospieť k záveru, že ÚHVT má voľnú úvahu, a následne preskúmať, ako ÚHVT a najmä odvolací senát túto voľnú úvahu uplatnili v prejednávanej veci.

Rozhodnutie, že minimálne používanie nemôže predstavovať riadne používanie: článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 (tretí odvolací dôvod vo veci C-609/11 P)

135. Odmietam tvrdenie, že Všeobecný súd sa v bode 26 rozsudku vo veci T-427/09 dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že riadne používanie nemožno vykladať tak, že zahŕňa minimálne a nedostatočné používanie.

136. Clean Solutions a ÚHVT správne uviedli, že tento odvolací dôvod je neopodstatnený, pretože Systemtechnik nesprávne vyložila obsah bodu 26 tohto rozsudku.

137. Úvodná časť bodu 26 znie: „Aj keď pojem riadne používanie teda bráni tomu, aby sa akékoľvek minimálne a nedostatočné používanie považovalo za skutočné a efektívne používanie ochrannej známky na určenom trhu...“. Všeobecný súd opísal, ako možno používanie na danom trhu preukázať a akým spôsobom je možné zistiť, že ide o riadne používanie ochrannej známky. Vyplýva to zo znenia prvej časti spolu s druhou časťou vety, kde Všeobecný súd rozhodol, že preukázanie používania na danom trhu nevyžaduje dôkaz o obchodnom úspechu, hospodárskej stratégii alebo rozsiahlom obchodnom využití. Vyplýva to aj z výkladu bodu 26 v spojení s bodom 25, kde Všeobecný súd definoval pojem „riadne používanie ochrannej známky“.

138. V tomto súhlasím s názorom Všeobecného súdu.

139. Zastávam názor, že Všeobecný súd v bode 26 rozsudku poukázal na to, že žiadny z týchto faktorov nemôže sám osebe predstavovať základ, ktorý by viedol k záveru, že ochranná známka sa na danom trhu skutočne používala. V súlade s tým v bode 28 uviedol, že „malý objem tovarov alebo služieb uvedených na trh pod uvedenou ochrannou známkou sa teda môže kompenzovať vysokou intenzitou alebo určitou časovou stálosťou používania tejto ochrannej známky a naopak“, a v bode 29 uviedol, že „čím viac je však obmedzený... objem [obchodného] využívania ochrannej známky, tým je nevyhnutnejšie, aby majiteľ ochrannej známky predložil dodatočné údaje umožňujúce odstrániť možné pochybnosti o riadnej povahe používania predmetnej ochrannej známky“. Zastávam názor, že toto odôvodnenie je plne v súlade s potrebou celkového posúdenia všetkých relevantných faktorov, ako to nedávno rozhodol Súdny dvor vo veci Leno Merken³².

140. Preto som dospela k záveru, že tretí odvolací dôvod je nedôvodný.

Všeobecný súd neodmietol stanovisko ÚHVT týkajúce sa dôkaznej hodnoty čestného vyhlásenia konateľa odvolateľky: článok 78 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009 a pravidlo 22 vykonávacieho nariadenia (štvrtý odvolací dôvod vo veci C-609/11 P) a článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 (prvý odvolací dôvod vo veci C-610/11 P)

141. Systemtechnik vo veci C-609/11 P zrejme tvrdí, že Všeobecný súd dospel vo svojom rozsudku vo veci T-427/09 k záveru, že čestné vyhlásenie konateľa odvolateľky bolo neprípustným dôkazom.

142. Zastávam názor, že Všeobecný súd nič také nekonštatoval.

32 — Rozsudok už citovaný v poznámke pod čiarou 27, bod 29.

143. Nikde v napadnutom rozsudku nenachádzam náznak toho, že by Všeobecný súd vyhlásil, že čestné vyhlásenie (alebo niektorý ďalší typ dôkazov predložených pred odvolacím senátom) predstavovalo neprípustný dôkaz. Všeobecný súd v bode 37 naopak posúdil dôkaznú hodnotu čestného vyhlásenia za konkrétnych okolností veci, ktorú prejednáva. V bode 33 uviedol, že odôvodnenie odvolacieho senátu bolo založené na interakcii dôkaznej hodnoty fotografií a štyroch faktúr. Toto odôvodnenie ďalej skúmal v bodoch 34 až 36. Na základe vecného posúdenia týchto dvoch typov dôkazov Všeobecný súd v bode 37 dospel k záveru, že boli predložené „pomerné slabé dôkazy o predaji v pomere k sume, ktorú uviedol vo vyhlásení svojho konateľa“. Toto posúdenie skutkových okolností presahuje rozsah právomoci Súdneho dvora, pokiaľ ide o preskúmanie v rámci odvolania.

144. Preto sa domnievam, že štvrtý odvolací dôvod vo veci C-609/11 P musí byť zamietnutý ako neprípustný.

145. Prvý odvolací dôvod vo veci C-610/11 P sa prekrýva so štvrtým odvolacím dôvodom vo veci C-609/11 P a týka sa stanoviska Všeobecného súdu k čestnému vyhláseniu.

146. Vo veci C-610/11 P Systemtechnik tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 34 rozsudku vo veci T-434/09 rozhodol, že čestné vyhlásenie konateľa majiteľa ochrannej známky môže mať dôkaznú hodnotu len vtedy, keď je podporené ďalšími dôkazmi.

147. Odôvodnenie Všeobecného súdu vo veci T-434/09 sa týka dôkaznej hodnoty čestného vyhlásenia ako zásadnej otázky. V bode 33 sa Všeobecný súd zamerail na relevantné faktory na posúdenie dôkaznej hodnoty, a nie prípustnosti typu vyhlásenia uvedeného v článku 78 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009. Medzi tieto faktory patrí „pôvod dokumentu, okolnosti jeho vypracovania, osoba, ktorej je určený, a otázka, či sa uvedený dokument vzhľadom na svoj obsah zdá zmysluplný a dôveryhodný“. Na základe týchto úvah Všeobecný súd v bode 34 následne posúdil dôkaznú hodnotu čestného vyhlásenia predloženého Systemtechnik. Vzhľadom na „zjavné väzby, ktoré spájajú autora vyhlásenia a žalobkyňu, možno uvedenému vyhláseniu priznať dôkaznú hodnotu len vtedy, ak ho potvrdzuje obsah predložených štrnástich fotografií a štyroch faktúr“.

148. Systemtechnik výslovne spochybňuje posúdenie v bode 34 rozsudku vo veci T-434/09. Tento bod však (na rozdiel od odôvodnenia v bode 33) obsahuje posúdenie skutkového stavu Všeobecným súdom. V odvolacom konaní tak presahuje rámec právomoci Súdneho dvora.

149. Preto zastávam názor, že prvý odvolací dôvod vo veci C-610/11 P musí byť zamietnutý ako neprípustný.

Všeobecný súd nerozhodol, že pravidlo 40 ods. 5 sa neuplatňuje: pravidlo 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia (štvrtý odvolací dôvod vo veci C-610/11 P)

150. Vzhľadom na môj záver týkajúci sa tretieho odvolacieho dôvodu vo veci C-610/11 P zastávam názor, že nie je potrebné opäť preskúmať otázku uplatnenia pravidla 40 ods. 5 vykonávacieho nariadenia.

Vrátenie veci

151. Podľa článku 61 prvej vety Štatútu Súdneho dvora Súdny dvor zruší rozsudok Všeobecného súdu v prípade, že je odvolanie dôvodné. Pokiaľ to stav konania dovoľuje, môže sám právoplatne rozhodnúť o veci samej. Môže tiež vrátiť vec Všeobecnému súdu.

152. Dospela som k záveru, že odvolanie vo veci C-610/11 P je dôvodné v rozsahu, v akom sa týka existencie voľnej úvahy ÚHVT pri zohľadnení dôkazov o riadnom používaní, ktoré boli predložené oneskorene.

153. Na základe dostupných údajov a diskusii účastníkov konania pred Všeobecným súdom, ako aj pred Súdnym dvorom v tejto otázke zastávam názor, že Súdny dvor môže vydať konečné rozhodnutie o tom, či odvolací senát správne uplatnil svoju voľnú úvahu.

154. V prejednávanej veci Všeobecný súd v rámci tretieho žalobného dôvodu neposudzoval alternatívny záver odvolacieho senátu, že v prípade, ak by voľnú úvahu mal, rozhodol by sa dôkazy nezohľadniť, pretože nebolo vysvetlené, prečo boli tieto dôkazy predložené po prvýkrát až v konaní pred ním.

155. Zastávam názor, že odvolací senát nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie uplatniť svoju voľnú úvahu voči odvolateľke. Predovšetkým nezohľadnil význam dôkazov pre výsledok konania o zrušení, teda otázku, či by odvolateľ mal stratiť práva k ochrannej známke, a neriešil skutočnosť, že zrušovacie oddelenie neodpovedalo na žiadosť Systemtechnik (nastolením otázky dôvernosti), aby prijal procesné opatrenie a špecifikoval, či chce, aby boli do spisu pridané ďalšie dôkazy a jednotlivé dokumenty. Na základe dostupných skutočností zastávam názor, že bolo nutné, aby odvolací senát zvážil a posúdil tieto dva prvky pri rozhodovaní o tom, ako má uplatniť svoju voľnú úvahu.

156. Na základe vyššie uvedeného som dospela som k záveru, že rozhodnutie odvolacieho senátu musí byť zrušené.

Trovy

157. Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku, uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, článok 138 ods. 3 stanovuje, že účastníci konania znášajú vlastné trovy konania, a ak to odôvodňujú okolnosti, Súdny dvor môže zaviazat' jedného účastníka konania nahradiť časť nákladov druhého účastníka konania.

158. V každej z vecí všetci účastníci konania žiadali náhradu trov konania.

159. Pokiaľ ide o vec C-609/11 P zastávam názor, že spoločnosť Systemtechnik ako účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinná nahradiť trovy konania. Vo veci C-610/11 P musí každý účastník konania znášať vlastné trovy konania, pretože každý z nich mal úspech len v časti predmetu konania.

Návrh

Vec C-609/11 P

160. Z uvedených dôvodov navrhujem, aby Súdny dvor:

- odvolanie zamietol v celom rozsahu a
- zaviazal Systemtechnik na náhradu trov konania, vrátane trov konania, ktoré vznikli ÚHVT a Clean Solutions.

Vec C-610/11 P

161. Z uvedených dôvodov navrhujem, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-434/09, Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT – centrotherm Clean Solutions (CENTROTHERM),
- zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 25. augusta 2009 v rozsahu, v akom zamietol odvolanie proti rozhodnutiu odvolacieho senátu z 30. októbra 2007, a
- rozhodol, že každý z účastníkov konania znáša vlastné trovy konania.